

[Christmas Møller.]

tiet og Talen om, at paa alle disse Omraader maa man stole paa Partiet Venstre. Og hvorledes er saa Stillingen med Hensyn til denne Lov? Her kan man i Virkeligheden sige, at „Aalborg Amtstidende“ i den samme Artikel har karakteriseret Forholdene bedst ved at sige:

„Og dette glade Vanvid har Hr. Dahlggaard store Udsigter til at faa opretholdt“

— og saa staar der i Artiklen:

„ved Højres Hjælp“,

men nu ved ærede Medlemmer, hvorledes Forholdet er. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at hele den Maade, hvorpaa Partiet Venstre har taget denne Sag, som de har drevet Agitation paa ude i Landet, medens de herinde har indtaget en stik modsat Høldning, hele den Maade, hvorpaa Partiet Venstre her fører en økonomisk Politik, overhovedet intet som helst har med den Stilling at gøre, som Venstre ellers indtager, i alt Fald paa Papiret. For man vil vel ikke have, at Stillingen til denne Sag skal betegne en Karakteristik af Venstres almindelige Stilling, man siger et og gør noget helt andet, man kræver Frihed i økonomisk Henseende for saa, naar Forholdene indbyder til det, at gaa med til en meget stærk Tvang? I saa Fald vil det være en Bøudelse af, hvad Befolkningen kan vente sig af et Samarbejde mellem Partiet Venstre og de Radikale og Socialdemokraterne ogsaa paa andre Omraader. Man vil heraf se, hvilke slette Forslag daarligt gennemtænkte og daarligt underbyggede sagligt set der vil fremkomme af dette Samarbejde. Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at den højt-ærede Indenrigsminister er overmaade flov ved at komme til dette høje Ting med dette Forslag, ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager i sin Tale har givet Udtryk for, at alt dette har man fra den Side intet Ansvar for. Her faar man en klar Forstaaelse af, hvad der kan komme ud af Venstres Samarbejde med Radikale og Socialdemokrater, i det Øjeblik Partiet gaar udenfor det, som er Venstres historiske Linie. Noget ganske tilsvarende kan man vente sig i alle de andre store Sager af økonomisk Karakter: paa Jordlovgivningens, paa Byerhvervslovgivningens, paa Sociallovgivningens og ogsaa paa Forsvarslovgivningens Omraade. Saa kan man i Sandhed sige, at fortsætter Venstre ad denne Vej, saa faar vi Afgørelser, om hvilke man kan bruge de berømte Ord, som er sagt om en anden Venstreafgørelse: at den er saglig urimelig og politisk utilbørlig.

Elna Munch: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard erklærede, at der ikke blev skønnet over de Familier, som søgte Bolig. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Forholdet er jo netop det, at den Husejer, der staar frit, han ønsker ikke at optage børnerige Familier i sine Lejligheder, og man kan være fuldkommen sikker paa, at saa snart enhver Restriktion falder bort, vil det først og fremmest blive de børnerige Familier, der bliver sat paa Gaden.

Det lyder saa smukt, naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa de Konservatives Vegne vil være i Pagt med Udviklingen ved at gaa ind for *de unge*, gaa ind for, at de unge først og fremmest skal have en Lejlighed. Jeg vil imidlertid gøre mig til Talsmand for, at det i første Række bliver *Børnene*, som faar en betryggende Bolig, og jeg tror dermed at være mere i Pagt med Udviklingen end det ærede Medlem Hr. Korsgaard.

C. J. F. Sven: Det ærede Medlem Hr. Slebsager søgte at konkurrere med den berømte Løser af Problemet Cirkelns Kvadratur, naar han vilde hævde, at der ikke havde været en Svingning i Venstres Stilling. Jeg skal henvise til den Betænkning, der blev afgivet i dette høje Ting den 26. Februar 1925, i hvilken Betænkning Venstre-mindretallet udtaler, at man har hverken kunnet give det foreliggende Lovforslag eller de af Flertallet stillede Ændringsforslag sin Tilslutning — det var de Forslag, der danner Basis for den Huslejelov, vi i dette Øjeblik har. Den Gang erklærede man altsaa overhovedet ikke at kunne acceptere det.

„Mindretallet“,

siges der saa videre,

„maa derfor modsætte sig de stillede Ændringsforslag saavel som Lovforslaget som Helhed.

Mindretallet har erklæret sig rede til at overveje en Lovgivning til Afløsning af den for Tiden gældende, tilsigtende at tilvejebringe Ro i Forholdet mellem Ejer og Lejer ved en midlertidig Forlængelse af Minimumstiden for Lejekontraktens Gyldighed.“

Det var det, man fra Venstres Side vilde gaa med til i 1925. Hvem repræsenterede Venstre i Udvalget? Hvem udgjorde Mindretallet, hvis Udtalelser jeg her har citeret? Det var de Herrer Krag og Slebsager.

Korsgaard: Det ærede Medlem Fru Elna Munch spørger, om jeg i lige saa høj Grad som det ærede Medlem vil sørge for, at de børnerige Familier kan bevare deres